

som skulle vedtages, og det vilde vistnok være ganske correct, om vi, som det nævnte ærede Medlem sagde, ganske stilltende gik hen over de nu foreliggende Lovforslag, uden at tænke paa dette Forslag, vedtog dem i den Form, vi maatte finde passende, og bagefter gjorde det Indblik i dem, som vi havde bestemt; thi da vilde der blive Lighed imellem de Lønningslove, som nu eristere, og dem, der ere under Forhandling. Med Hensyn til de Love, der ere vedtagne, siger man, at man ikke gjør noget Indgreb i Personernes Ret; thi der bliver ikke taget Noget bort fra de Personer, som beklæde de paagjældende Stillinger, men det maa dog bemærkes, at Lønningslovene ikke skrives for de Personer, som beklæde Stillingerne, men for Stillingerne selv. I de Love, som fornylig ere vedtagne her, har man opstillet de forskjelligte Lønningsnormer, fordi man har fundet, at de paagjældende Stillinger passende lønnes med dem. Der staaer i Lovene, at de skulle revideres hvert 5te Aar, og man kan da ikke undre sig over, at de Personer, som beklæde de forskjelligte Stillinger, der lønnes efter disse nylig vedtagne Love, have skjøndt Forandringer i Lovene meget ofte foretages i vor Tid, troet at kunne slaae sig til No idetmindste i de 5 Aar, ligesaa lidt som man kunde undre sig over, om det fremkaldte Misforhold hos dem, at der dog inden disse 5 Aars Udlob gjordes et saa væsentligt Indgreb i de Rettigheder, de troede at have vundet. Det er nemlig ikke alene de Personer, som efterhaanden komme ind i de Stillinger, for hvilke disse Lønningslove gjælde, der ville lide under det Afdrag, hvorom her er Tale, men det er ogsaa de Personer, som nu beklæde disse Stillinger; thi Forfremmelser i de omhandlede Charger ere saa almindelige, at de næsten foresalde daglig, hvoraf følger, at en meget stor Deel af de Personer, som nu beklæde de forskjelligte Stillinger, vil blive forfremmede i Løbet af de 5 Aar, og for at det, der her forlanges, skal komme til at ramme dem ret følelig, har man foreslaaet, at der skal afsortes dem visse Procent af det Tilskud, de vinde ved Forfremmelsen. Jeg tror ikke, at dette kan siges at være retfærdigt imod dem, men jeg skal ikke opholde mig længere herved.

Saa længe det Arbejde, som Staten forlanger af sine Embedsmænd, kan udføres tilfredsstillende og ligesaa godt som før, uagtet der skeer nogen Nedsættelse i Lønningen, vilde det være urigtigt, om man ikke skred til en saadan Nedsættelse, men, hvorvidt den kan skee, uden at Arbejdet lider derved, er et andet Spørgsmaal; det er Noget, hvorom der kan tvistes. Naar man nu gaaer over til at forlange, at der, istedetfor de Pensioner, som udredes af Staten, skal finde et Afdrag Sted i Embedsmændenes Lønning for derfor at erhverve en Livrente, opsat paa ubestemt Tid, anlægger man her en anden Maalestok end i andre Tilfælde af lignende Art. Vi kunne ikke sammenligne dette med den Maade at tilvejebringe Livrente paa, som Embedsmændene nu for Tiden ere underkastede med Hensyn til en eventuel Forsørgelse af deres Efterladte. Forholdet her bliver et andet, den Scala, der opstilles, bliver en anden og saa indvillet, at, selv om jeg i andre Henseender var en Tilhænger af det Forslag, her er Tale om, vilde det dog staae saa tvivlsomt for mig, hvorledes Sagen vilde komme til at stille sig, at jeg fra mit Standpunkt ikke vilde see mig istand til at stemme derfor; jeg maa betragte Spørgsmaalet som endnu ikke modent til Afgjøvelse. Naar en Embedsmand indskyder noget Bist i Livrenteanstalten for at fikke sine Efterladte, indtræder Forsørgelsen, naar Embedsmanden dør, og her er altsaa en bestemt Overgang, nemlig ved Forsørgerens Død; men Døden kan som bekendt indtræde i forskjelligte Aldere, og den eneste Støtte, Livrenteanstalten i saa Henseende har, ligger i den Undersøgelse, der foretages af vedkommende Forsørgeres Helbredstilstand. Denne Helbredstilstand kan, saavidt jeg veed, fremkalde enten en større eller en mindre Præmie; men dette er det Gnefte, hvortil man kan holde sig. Naar der nu derimod er Tale om at tegne en Livrente paa ubestemt Tid for den vedkommende Embedsmand, indtræder der et Forhold, som ikke ligger hos Personen selv, men i Beskaffenheden af det Embede, han beklæder, thi Embederne ere i den Henseende af forskjellig Art. Der er Embeder, som udfordre Embedsmændens hele legemlige og aande-